http://respublica.in.ua/2009-07-24-09-10-04/36-2009-07-24-09-08-13/108-iron

Преамбула.

Республіка є надбанням публіки, а публіка не є будь-яким випадковим зібранням людей. Натомість, це об'єднання багатьох людей, які пов'язані між собою згодою (консенсусом) в питаннях права та спільністю інтересів (Цицерон "Про Рес Публіку", I, XXV, 37).

Res publica res populi, populus autem non omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus.

Амбула.

Вся політична влада в Республіці походить від публіки та всі органи влади мають бути засновані на повноваженнях довіри з метою реалізації інтересів публіки. Натомість, повноваження влади обмежуються спільними та загальними інтересами публіки та встановлені для користі нинішнього та майбутніх поколінь.

Публіка України – це громадяни України, які об'єднані у місцеві громади або через місцеве самоврядування, або іншими громадянськими об'єднаннями, які мають юридичний статус, статут, state. Тобто, статуси місцевого самоврядування мають бути закріплені в Республіці Україна статусно. Де-факто. Це є один з ключових моментів боротьби публіки за Публічне (РесПубліканське Право). Це є той ключовий момент, який публіка має отримати на виході з процесу переформатування України. Виразником інтересів публіки у Республіці Україна буде Палата Представників або Палата Громад (Одна з двох взаємно ветованих палат Парламенту).

Основою довіри громадян України є інтерес, збереження та розвиток Республіканської форми правління, тому з урахуванням тільки цього обмеження у Громадян завжди є невід'ємне та виключне право вносити зміни до Конституційного ладу (надалі Конституція буде або переписуватися, або передаватися через Прецедентне Право) кваліфікованою більшістю по волі публіки, яка складає не менш ¾ виборців, що мають відповідні повноваження.

Право реформувати та відстороняти уряд, а також притягувати представників органів влади до відповідальності, визначається на підставі та в порядку, який визначений в актах Конституційного права, у тому числі прийнятих публікою або їх уповноваженими безпосередньо, або через тимчасово створені органи влади.

Від сьогодні "РЕСПУБЛІКАНЦІ" є світоглядно відкритою широкою коаліцією громадян України – прихильників республіканських принципів та республіканських способів правління, які об'єднуються, для того щоб відновити та облаштувати в Україні Республіканський Лад (тобто припинити олігархічний безлад) і розбудовувати передову громадянську (цивільну, посполиту) цивілізацію.

Україна повинна стати справжньою Республікою (країною, де публічні відносини є метою та результатом спільних справ громадян та уповноважених ними органів влади, їх множинністю в Республіці, як системи політій), побудованою на цінностях людського визнання пріоритету гідності, правових гарантій, рівних можливостей, свободи та відповідальності громадян за власну долю, що має забезпечити всебічний розвиток та самореалізацію кожної людини та Української Республіки в цілому.

Всі люди за природою є вільними, незалежними та мають свої невід'ємні права. Серед них: право на життя та захист свободи, щастя, отримання прибутку від свого бізнесу та власності, придбання, володіння та охорону майнових власних прав, та прав, заснованих на майні республіки, стремління до спокою та рівноваги, недоторканості власного життя.

Джерелом та метою Республіканської влади є правомірна воля української публіки та її інтереси спільного цивілізованого співіснування.

Громадяни об'єднані через місцеве самоуправління в систему, яка допускає різноманітність громадянських форм співіснування (політії та товариства і громади, комуни, тощо).

Жодні установи, органи влади та індивідууми не можуть мати владу, яка не є похідною від прав, свобод і правомірної волі публіки, та не відповідає інтересам публіки, які формалізовані (прийняті та відкриті до сприйняття) публікою, як на загальних зборах у відповідності до норм конституційного права або плебісцитів та референдумів, або є похідними від наданих письмово або електронними засобами, що дозволяють ідентифікувати особу громадян.

Повноваження представників органів влади та їх похідні права, включаючи право призначення виконавців - формуються на основі прямих, таємних або відкритих виборів, способом, визначеним законами, або рішеннями публіки, включаючи егалітарний жереб серед рівних в статусі громадян України. Рівні в статусі громадяни мають рівний доступ до посад у Республіці, за умов довіри з боку публіки та чесності. Визначається це в складних обставинах через рішення Суду присяжних при виборному судді. Всі перепони та бар'єри для рівного початкового доступу громадян до влади (передвиборчих перегонів) мають бути зняті. Тобто: Рівні в можливостях (статусі) громадяни мають рівні права до доступу до посад. Перепонів не має бути взагалі.

Довіра передбачається дійсною, якщо особа, що передує або перебуває на посадах органів влади не скоїла злочинів, пов'язаних зі зловживанням владою, безпідставно не збагатилася без достатніх правових підстав, відносно особи є вирок (вироки) суду честі або вердикт судів факту (присяжних), на підставі яких особа визнана безчесною у публічних відносинах, та не має виправдання у публічних прозорих судах Присяжних.

Влада будь-яких виборних органів, що порушує умови прямих, таємних та відкритих виборів не вважається законною (легітимною) та громадяни мають право не виконувати акти таких органів влади у порядку права на громадянську непокору та громадський спротив. Право на Майдани має бути закріплено статусно як право на спротив. Публіка буде впевнено стояти на цьому статусі.

Констатація громадянського статусу (status civitas), як стан рівноваги, який також іноді називається Конституцією (con status, constanta) є основним законом будь-якої правильно (Право) влаштованої Республіки та має найвищу юридичну силу і пряму дію на території поширення цього статусу (state або status civitas). Конституція може існувати як окремий текст, або як купа (множинність) статутних прав, які впроваджуються через Прецедентне Право, тобто рішення Судів Присяжних і обраних Суддів.

Громадяни Республіки мають право обирати суддів Конституційного правосуддя публіки, як вищого органу інституцій системи Громадянської юстиції та самостійно організовувати Суди Присяжних тими шляхами, які вони вважають за потрібні.

Для досягнення гарантій збереження та позитивного розвитку республіки в Україні республіканцям та їх прибічникам пропонується прийняти за мету здійснити політично – правовими засобами зміни Ладу Республіки Україна, замінивши існуючий зараз безлад справжнім Ладом.

В частині організаційно правового порядку змінити систему законодавчої влади, а саме: реформувати чинну Верховну Раду, як систему традицій радянської влади на законодавчу владу, яка повинна складатися з:

Палат Представників (Палата Громад) та Сенату.

(двопалатний взаємно ветований парламент). Жодне рішення Сенату не має сили, аж допоки воно не підтверджено Палатою Громад.

Право спроможні (правоспроможність тут визначається як юридичний термін) українські громадяни оберуть український Конгрес (Двопалатний Парламент). Конгрес буде боротись за права і статути місцевого самоврядування, складатися з його представників.

Після адміністративної реформи, маємо обрати на укрупнених Статутних Округах по два сенатори задля наповнення другої палати - Сенату. Тобто концепція Рес Публіка – влада (річ, справа) Публіки – має бути виконана беззаперечно.

До того часу Сенатори обираються Палатою Представників (Палатою Громад) з числа конгресменів за територіальним принципом.

Сенат і Палата Громад мають бути взаємно ветованими. Тобто без рішення Публіки на рівні Конгресу жоден крок Сенату не може бути зроблений до того часу, доки не буде консенсусу в рішенні. Палата Громад то є уособлення місцевого самоврядування, бо там мають бути саме представники цього самоврядування.

Законодавча влада не повинна створювати будь-якого закону стосовно запровадження привілей будь-якої релігії, або обмежувати природні та політичні права (nihil novi) і прийняти публічні імперативи, свободу слова та преси, право народу на вільні зібрання, а також має право вимагати від Уряду про припинення зловживань.

Уряд, як орган виконавчої влади, має право діяти виключно в інтересах громадян для виконання правових законів і його рішення обмежені терміном його повноважень. Дії, направлені на задоволення інтересів представників влади через шкоду інтересів публіки та республіки, як речі, що належать Людям України (Публіці України) – є злочинними та такими, які порушують принципи публічного порядку.

Кількість та якість представників органів влади та виконавців обмежується необхідністю дієздатності політій і виключає бюрократію. Публіка на місцевому самоврядуванні сама визначає порядок зменшення власної бюрократії. Тобто місцеве самоврядування у повному обсязі.

Політії - це установи виконавчої влади, які діють в напрямках забезпеченні безпеки у суспільно важливих сферах, локального, загального та глобального значення, які функціонують з урахуванням визначених законами функцій, засобів їх виконання, визначеності прав (свобод для дій, та межі застосуванні імперативів (влади), обов’язків та відповідальності.

Уряд та всі співучасники прийняття рішень, в наслідок реалізації яких настало поліпшення добробуту Української Публіки та збільшення активів Республіки заслуговує винагороди, як гонорару (винагородження за Честь і Гідність) за успішну діяльність.

В разі настання погіршень добробуту України та зменшення активів республіки (Публічного Майна та інших активів), як наслідок діянь законодавчої влади, які вимушений виконувати уряд – відповідальність за погіршення у вигляді відшкодування збитків або позбавлення волі лягає на

представників влади та їх спільників з урахуванням персональних позицій окремих осіб, щодо прийняття шкідливих для добробуту публіки (виборців) та зменшення активів республіки.

Уряд має забезпечувати для громадян країни лише ті важливі функції, які не можуть бути виконані з боку персоналій, приватних установ, або місцевих політій. Найліпшим урядом є той, котрий керує (втручається у приватне життя публіки) менше за все.

Максимальне широке запровадження електронного урядування та інших інформаційних технологій та інноваційних форм управління, які мають мінімізувати скрізь, де тільки це можливо, людський фактор у владі та похідні від нього корупційні ризики, а також забезпечення спрощення та здешевлення отримання громадянами адміністративних послуг.

Справи в судах мають попадати до виборних суддів за правилом егалітарного публічного жеребу, щоб ніколи достеменно не було відомо, яка справа до якого судді попаде. Це виключає підкуп ВИБОРНИХ суддів та присяжних за жеребом.

Посада Президента, як наслідок монархічного способу правління, що є несумісною із Республікою (Спільною справою публіки) – скасовується. Вертикаль влади, що призначається Президентом “згори” – скасовується. Судді та начальники місцевої поліції та уся ланка “вертикалі влади згори” віднині стають “вертикаллю влади від публіки, знизу-доверху”. Також має бути встановлений імперативний мандат для усіх посад, бо віднині усі вони мають публічний (республіканський) характер.

Ніхто не може бути обраним на будь-яку Республіканську посаду строком більше ніж два рази, а особа що займала посаду протягом більше двох років від строку, на котрий була обрана інша людина, не може бути обраною на посаду більше ніж один раз.

Підкуп виборців та фальсифікація результатів волевиявлення карається частковим або повним позбавлення громадянських прав. Також кримінальна та адміністративна відповідальність у повному обсязі, за рішенням Суду присяжних (за жеребом) при виборному судді.

Питання землі. Створення ринку землі.

Республіканці виступають за поетапне впровадження ринку земель сільськогосподарського призначення. На першому етапі треба запровадити ефективні регуляторні механізми для розвитку ринку оренди земель сільськогосподарського призначення, емфітевзису (права володіння і користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб), узуфрукт, суперфіцій та інше, передбачивши можливість продажу прав оренди та емфітевзису, а також їх заставу (іпотеку).

На другому етапі, потрібно впровадити повноцінний ринок прав на землі з урахуванням сільгоспугідь приватної власності, встановивши обмеження та запобіжники, які необхідні для захисту інтересів українських землевласників, тобто чітко розрізнити кордони республіканського і приватного. Тобто. Земля республіканська (співуправління уряд-публіка), Земля місцевої громади (місцеве управління, публічне), та Приватна Земля.

Зовнішня політика.

Республіканці скептично і помірковано ставляться до процесу євроінтеграції. Тобто все має проходити через бурні дебати в публіці, причому фахові.

Україна має стати окремим Форпостом (Бастіоном) у Східній Європі задля протистояння та захисту своїх кордонів від навали із боку РФ. Разом із іншими активними європейськими партнерами ініціювати створення коаліції країн, зацікавлених в падінні режиму Путіна, відновленні територіальної цілісності України та інших країн, поразці імперіалістичних зазіхань теперішнього керівництва Російської Федерації.

В даному разі мова йде про ініціювання створення Балто-Чорноморського Союзу (Проект Інтермаріум) з природними геополітичними союзниками, який має стати поглибленим доповненням до діяльності НАТО та основою для просування спільних інтересів Східно-Європейських країн в ЄС та в світі в цілому.

Головним стратегічним партнером України мають залишатися США, Великобританія та інші країни Прецедентного Права. Через проведення широких реформ (децентралізація, суддівська реформа, боротьба із корупцією) Україна за прикладом Ізраїлю (який також не є членом НАТО) повинна отримувати в рази більше військової, летальної та фінансової допомоги з боку США.

Республіканці України плідно співпрацюють зі своїми однодумцями в США, які представлені Республіканською партією. Крім того, стосунки також будуть підтримувати із Республіканцями в інших країнах наприклад Великобританії, Швейцарії, Ізраїлю, Тайваню та ін.

Республіканці в Україні будуть отримувати та надавати регулярну фінансову, політичну та інтелектуальну підтримку своїм однодумцям (однопартійців) по всьому світові. Таким чином, Республіканський Рух в Україні матиме міжнародний та транс-атлантичний характер.

Оборона та Республіканська безпека.

Проведення широкої реформи української армії у відповідності до стандартів НАТО та найкращих прикладів (Ізраїль, Швейцарія, США) організації збройних сил.

Національна безпека та оборона є найбільшими пріоритетами для Республіканців, які вони послідовно захищають, просуваючи збільшення видатків на оборону. Крім того, ветерани, волонтери АТО та їх сім'ї є категорією громадськості, яка потребує найбільшого захисту. То є перша публіка в Україні, яка показала, що їй не все одно, що коїться в Україні. Саме тому, Республіканці постійно виступають за збільшення допомоги для цих громадян.

Республіканці виступають за створення, на основі патріотичних громадських формувань, сил територіальної оборони, здатних до швидкої мобілізації і протидії агресору. Проведення широкомасштабних навчань, тренінгів, курсів підвищення кваліфікації серед демобілізованих військовослужбовців, включаючи тих що проходили службу в зоні АТО.

Запровадження загальної громадянської військової освіти та загальногромадянської військової участі в загонах та батальонах територіальної оборони. Впровадження програми підготовки молоді до армійської служби через систему юнацьких організацій з патріотичного виховання.

Збройні сили України повинні бути сучасними, професійними, високомобільними та швидко пристосовуватися до можливої зовнішньої агресії зі сторони зовнішніх посягань.

Мають бути сформовані боєздатні загони та батальйони територіальної оборони зі зброєю "на руках".

На первинному рівні безпеки, громадяни мають вміти захищати себе та сім'ю. Республіканці вважають людське життя найвищою земною цінністю. Тому ми є прихильниками вільного

володіння та носіння короткоствольної та довгоствольної вогнепальної зброї серед повноправних громадян, які визнані дієздатними та пройшли відповідні курси, із метою власної самооборони.

Судова реформа.

Крім реалізації Перехідним Урядом зазначених завдань мають бути проведені реформа судів, органів прокуратури та досудового слідства, а також адміністративно-територіальна реформа. Проте ці реформи мають бути здійснені в два етапи: перший – в межах чинної Конституції, другий на основі положень вже Нової Конституції, або Прецедентного Права.

Довічне ув'язнення має бути передбачено як виключна міра покарання за особливо тяжкі злочини, виключно за рішенням журі Суду Присяжних.

Не ми даємо життя, не нам його і забирати.

Ніхто не може бути притягнутий до кримінальної відповідальності не інакше як на основі рішення Суду присяжних за виключенням випадків, які виникають в армії, на флоті та в міліції під час війни, або під час загрози небезпеки для суспільства. Тобто на полі бою.

Ніхто не може бути притягнутим до відповідальності два рази за один і той самий злочин. Також нікого не можна змусити свідчити проти самого себе або позбавляти життя, свободи або майна без відповідного судового процесу. Так само жодне приватне майно не може бути відібрано для суспільного вжитку без справедливої винагороди. Все це з рештою визначається Судами Присяжних.

При всіх кримінальних переслідуваннях підозрюваний має право: на швидкий відкритий суд та присяжних із того середовища чи виборчого округу (завчасно визначеного законом), де мав місце злочин, звинувачений повинен бути поставлений до відома про його/її права. Обвинувачуваний має право вимагати аби його поставили на очну ставку разом зі свідками, які свідчать проти нього. Аби він зміг вимагати свідків, що вказують на його користь, а також аби в нього була можливість користуватися порадами та підтримкою адвоката.

Заборонено обраним публічно суддям вимагати надмірні застави за звільнення підсудного, або накладати надмірні штрафи, або занадто жорстке та невиправдане покарання.

Влада, яка не передається цими статусами в руки Уряду Республіки Україна та користування котрою окремими областями та виборчими округами в ній не оговорено, належить місцевому самоуправлінню та публіці не інакше як через місцеве самоврядування та в особливих випадках – через Суди присяжних.

Республіканці всіляко підтримують розповсюдження практики вирішення громадських та господарських спорів за допомогою інструментів, які базуються на вільному договорі, таких як арбітражі, третейські суди, медіації, тощо.

В кримінальному судочинстві ми вважаємо особливо необхідним введення форм суду присяжних, які би обиралися комп'ютерним шляхом егалітарного жереба серед повноправних громадян. Присяжні встановлюють факти, але не Право. Виборний Суддя трактує Право, но не факти. Таким чином зменшується корупція у судоустрої. Судді обираються Громадою.

Республіканці бачать роль судді виключно у втіленні закону в життя, а не у вільному трактуванні в залі суду в присутності присяжних засідателів.

По заяві громадянина при сумі заявленого іску більше ніж 1000 доларів США його справу ПОВИНЕН розглядати Суд Присяжних і Виборний Суддя.

Адміністративна реформа.

Широка децентралізація. Ми виступаємо за децентралізацію не тільки на рівні громад без реальної влади, але й на рівні обраних нею, громадою, управлінців як то Судді (Окружні, Мирові (Обрані миром, громадою), та Шерифи (Начальники місцевої поліції). Все це є політичні посади, обрані на них громадяни несуть перед Громадами політичну відповідальність (як і решту інших).

Також вважаємо першим етапом прибрати усі області, штучно зроблені за часів радянської влади як несумісні з історичним розподілом України. Привести Історичний розподіл України на Землі (округа, Штати) до Ладу.

Другим етапом вважаємо укрупнення областей (які будуть після цього Статутними Округами або Штатами). Таким чином маємо скоротити радикально численну купу чиновницького апарату, який займається не притаманною йому справою в Республіці Україна.

Третім етапом маємо обрати на укрупнених Статутних Округах по два сенатори за для наповнення другої палати Сенату. До того часу Сенатори обираються Палатою Представників (Конгресу) з числа конгресменів (за територіальним принципом). Тобто концепція Рес Публіка – влада (річ, справа) Публіки – має бути виконана беззаперечно.

Українська мова є офіційною мовою Республіки. Республіканці сприяють українській мові у її статусі як лінгва-франко на теренах Республіки Україна.

Податки. Питання природних ресурсів та надр.

1. З огляду не те, що Республіка це Спільна Справа, і річ, яка де факто належить Публіці і має на увазі способи розподілення доходів як спільної частки громадського майна, в перспективі має бути сформований прозорий публічний Республіканський Фонд, або фонди, бо республіка (політія) то є множинність. Гроші з цих фондів мають НАПРЯМУ розподілятись або між громадянами, або між Громадами (політіями) місцевого самоврядування.

В Республіканський Фонд мають надходити:

- плата за використання надр, за природні ресурси, за корисні копалини (нафта, газ, вугілля, торф и т.д.);

- прибутки від Республіканського майна;

- частина прибутків від транзиту газу, бо труби то є республіканське майно;

- плата за використання земель Республіканської форми власності.

Завдяки таким підходам ціна на українські копалини, зокрема нафту і газ має бути риночкою, але прибутки від цього мають отримувати усі громадяни Республіки, які мають право голосу при обранні урядів і своїх представників у Палаті Громад (Представників) і Сенаті.

2. В податкових справах є психологічна специфіка – підприємці не дуже люблять зміні. Бо це поле для корупції і бюрократії. Навіть до дуже поганої системи є пристосування із часом, але коли її постійно починають латати згори та змінювати – це сприймається “в багнети”.

Республіканці із історичним часом прийшли до податкових ідей, які зараз, останні декілька сот років називають іноді “лібертаріанськими” (історично лібертаріанці це одна з республіканських гілок). Спрощується існуюча податкова система, спрощується адміністрування та звітність, мається на увазі повна прозорість та жорстка регламентованість найманих працівників для збору податків. Уряд, який не підтримує цих тез, має бути звільнений публікою з посади негайно, через Конгрес (Парламент).

- ПДВ (17%-15%) - (в Республіканський бюджет), максимальне електронне адміністрування і звітність. В перспективі цей податок має бути убраний взагалі.

- Прибутковий податок (подоходный налог) 10% (в громади).

- Податок на нерухомість (в громади).

- Акцизи — (Республіканський бюджет)

- Податок на вивід капіталу (це податок на розподілений прибуток, на дивіденди, замість податку на прибуток) — (Республіканський бюджет та бюджет громад).

- Мито — (Республіканський бюджет).

- Соціальний податок 10% (?)

- Аукціонні збори, збори із гральних закладів та тоталізаторів (все легалізується) (Республіканський бюджет).

- “Спрощену систему” — без змін (в бюджеты громад) та соціальний внесок.

Ми розуміємо, що основне фінансове навантаження у Республіці мають нести громадяни, які мають дуже великий бізнес. Тобто це олігархія.

Ми розуміємо, що період над-прибутків для олігархії, можливо, прийде до логічного завершення.

Ми розуміємо, що олігархія має вести свій приватний бізнес цивілізовано і не змішувати його із республіканськими (публічними) спільними справами громад і громадян, тобто не вичавлювати середній клас. Тому потрібен двопалатний взаємно ветований парламент, де інтереси публіки у вигляді місцевих громад будуть захищатись у Конгресі, а інтереси олігархії (можливо майбутньої аристократії) у Сенаті.

Ми будемо вести до того, що податки (або внески) від середнього класу були максимально низькими та спрощеними. Країна має збагачуватись, середній клас має зростати. Уряд має це забезпечувати, і в разі потреби оперативно змінюватись на наступний. Республіканський Рух і республіканці зокрема будуть захищати інтереси публіки (середнього класу).

Успіх Республіканської України буде забезпечений за рахунок наступних факторів: гарні закони, які реально захищають власність, стабільні гроші, безпечні торговельні маршрути та низькі податки, відсутність адміністративного тиску на бізнес, чітко прописані і незмінні в довгострокових термінах правила гри і збагачення громадян і громад.

Економічний блок.

Економіка, вільна торгівля, підприємництво та заохочення власної ініціативи. Республіканці є переконаними прибічниками ринкової економіки. Ми підтримуємо тільки таке регламентування із боку республіки, котре сприяє зростанню довіри до української економіки із боку виробників та споживачів як внутрішніх так і зовнішніх. Республіканці виступають проти тієї політики, котра дозволяє керівництву управляти економікою в ручному режимі та дозволяє йому визначати переможців та переможених на ринку.

Підтримка економічного протекціонізму свого конкурентоздатного виробника, в іншому випадку у відповідності до ринкових законів має бути процедура банкрутства та прихід нового власника який має привести ці процеси до публічного Ладу.

Ми маємо чітко відрізняти приватний бізнес і спільну справу громадян і громади (тобто Рес Публіку). Неприпустимі ситуації, коли наприклад приватні банки і установи отримують рефінансування з Республіканського Бюджету. А розраховуються за це пересічні українські громадяни і мешканці. Приватний бізнес, зокрема банки, мають проходити процедуру банкрутства, як в усьому цивільному (цивілізованому, громадянському) світі. І таких обставин забагато. Маємо привести ці справи до Ладу завдяки Республіканській Владі як на місцевому рівні, так і на республіканському.

Впровадження простої прозорої процедури реєстрації та нового бізнесу протягом однієї доби з одночасним включенням у всі необхідні реєстри, та застосоване правило – бізнес займається будь-якими видами діяльності апріорі (без включення до статуту) на основі декларування, за виключенням невеликого переліку тих, які підлягатимуть ліцензуванню, яке в свою чергу здійснюватиметься на прозорих засадах.

Питання енергетики та енергоресурсів.

Республіканці переконані, що незалежність Республіки неможлива без незалежності в енергетиці. Тому, Республіканці підтримують підхід, котрий відповідає належному виробництву ядерної енергії, мінімізації забруднення від вугілля, бурного розвитку сонячної енергетики, видобуток нафти та природного газу відповідним екологічним способом.

Республіканці виступають проти будь-яких обмежень та дозвільної системи на розробку відновлюваної енергетики та проти законодавства, яке направлено на збільшення податків на сімейний та малий бізнес.

Гуманітарний сектор

(Пенсійна реформа, медицина, легалізація грального бізнесу, та інших сфер. Освіта.)

Республіканцям потрібно визначення терміну громадянства та можливості шляхи позбавлення громадянства . Цей процес має бути публічним і вестися виключно у публічному колі.

Пенсійна реформа.

Солідарна система показала свою непрозорість. Пенсійний фонд має бути поступово скасований або ліквідований. Це поле для зловживань. Впровадження системи прямого республіканського соціального страхування громадян з персональною накопичувальною і солідарною складовими і поступовим зменшенням долі останньої до 50%, при стимулюванні не-республіканських механізмів соціального страхування у рамках двостороннього соціального партнерства.

Охорона здоров'я.

Республіканці вважають реформу охорони здоров'я найбільш важливим та пріоритетним завданням для країни. Разом із тим, Республіканці виступають проти втручання уряду в систему охорони здоров'я.

Натомість, Республіка повинна забезпечити: базовий рівень надання медичної допомоги кожному українцю; доступну та якісну медицину на засадах сімейної медицини; впровадження страхової медицини; створення прозорого фармацевтичного ринку, тощо.

Впровадження системи медичного страхування в рамках єдиного соціального страхування, збереження при цьому базового мінімуму медичних послуг, які надаються безкоштовно, визначення граничних розмірів страхових виплат за типом та характером наданих послуг, а не за місцем чи джерелом їх надання. Впровадження системи франшиз та премій задля заохочення самооздоровлення та ведення здорового способу життя.

Запровадження через систему освіти відповідних курсів щодо методик та навичок самооздоровлення та саморозвитку, активне пропагування здорового образу життя та здорового харчування. Створення потужної спортивної інфраструктури, зокрема мережі безплатних спортивних клубів та інших оздоровчих закладів для дітей та дорослих. Стадіони, тощо, мають знаходитися у республіканській власності та займатися оздоровленням місцевої громади, яка на їх утримання платить податки. Неприпустимі випадки, коли Республіканське Майно без референдуму місцевої громади стає приватним. Зокрема стадіони, побудовані колись за кошти громадян.

Право (Зокрема Республіканське Право)

Всі ці Спільні Речі, про які зокрема в цій програмі йде мова, мають належним чином наприкінці сформуватися у Публічне (РесПубліканське) Право як через Прецедентне Право, так і через Звичаєве.

Публічне Право не розвинуто в Україні, на відміну від решти Цивільного (Громадського, громадянського) Світу.

Корпоративне Публічне Право. (не розвинуто).

По Землі - узуфрукт (і надрам, і водоймам) (не развинуто).

Сервітут, Эмфитевзис (не розвинуто).

Вектигальне Республиканське Право, (не розвинуто).

Право Публічних корпорацій, (не розвинуто зовсім) і так далі.

МАТЕРІАЛИ:

1. Структурні відмінності Мережевої партії - http://bit.ly/vidminnosti
2. Проект статуту Мережевої партії - http://bit.ly/statut-party

p.s.

Якщо бажаєте знайти однодумців, приєднуйтесь до голосового серверу «MUMBLE» – http://mumble.org.ua на якому щодня о 21:00 проходять обговорення та координація спільних дій спрямованих на виведення країни з системної кризи.